

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΤΟΜΟΣ Ζ'.

ΑΡΙΘΜ. 23/24 (167/168).

Συνδρομή ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους ἑτησία μὲν

φρ. χρ. 25 ἑξάμηνος δὲ φρ. χρ. 12½.

ΕΤΟΣ Ζ'.

τῇ 1/13 καὶ 15/27. Μαρτίου 1892.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β', ΔΟΥΞ ΤΟΥ ΣΑΞΕΝ-ΜΑΙΝΙΓΓΕΝ.

ΤΑ συμβάντα τοῦ ἔτους 1866, ἅτινα τοσοῦτον πολυειδῶς ἐπέδρασαν ἐπὶ τῶν τυχῶν τῆς Γερμανίας, ἔθηκαν καὶ ἐν Σάξεν-Μάινιγγεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς νέου τινὸς ἡγεμόνος τὸ δουκικὸν στέμμα. Τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1866 ὁ μέγας δούξ Βερνάρδος Β' παρητήθη ὑπὲρ τοῦ πρίγκιπος διαδόχου Γεωργίου, ὅστις ἐπομένως ἐώρτασε πρό τινος τὴν εικοσιπενταετηρίδα ἀπὸ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεώς του. Ἐνῶ ὁ πατὴρ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς κυβερνήσεώς του ἦτο ἐναντίος τῇ Πρωσσίᾳ, ἐπὶ τοῦ νέου ἡγεμόνος ἐπῆλθε παντελής μεταβολὴ τῶν πρὸς τὴν Πρωσσίαν σχέσεων καὶ διαδέσεων. Ὁ Γεώργιος Β', γεννηθεὶς τῇ 2 Ἀπριλίου 1826, οὐ μόνον ἐσπούδασεν ἐν πρωσσικῷ πανεπιστημίῳ, ἐν Βόννῃ, ἀλλὰ καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸ πρωσσικὸν **Garde-Kürassier-Regiment**, ἐν ᾧ προήχθη μέχρι τοῦ βαθμοῦ ταγματάρχου, πρὸ πάντων δὲ διὰ τοῦ ἐν ἔτει 1850 γενομένου γάμου του μετὰ τῆς πριγκίπισσας Καρλόττας, θυγατρὸς τοῦ πρίγκιπος τῆς Πρωσσίας Ἀλβρέχτου, συνεδέθη στενότερον πρὸς τὴν πρωσσικὴν αὐλήν. Ὅτε μετὰ τὸν γάμον τοῦτον ἐπανῆλθεν εἰς Μάινιγγεν ὁ πρίγκιψ διάδοχος Γεώργιος ἐπεδόθη πρὸ πάντων εἰς εὐρείας καὶ ἐμβρικαίως.

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Ζ'.

θεῖς καλλιτεχνικὰς μελέτας, τῶν ὁποίων οἱ καρποὶ βραδύτερον ὠρίμασαν. Μετὰ τὴν ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνάβασιν αὐτοῦ ὁ δούξ Γεώργιος διηύθυνε τὰ τῆς χώρας, κατὰ δὲ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον 1870—71, ὃν ἤδη ἀντιστράτηγος à la suite καὶ βραδύτερον στρατηγὸς τοῦ περσικοῦ πρωσσικοῦ στρατοῦ, ἔλαβε μέρος εἰς πολυαρίθμους μάχας, διευθύνων τὸ 32. σύνταγμα τοῦ. Μετὰ τὴν οἰκαδε ἐπάνοδον ἤρξατο θεραπεύων τὰς καλλιτεχνικὰς αὐτοῦ κλίσεις, ἐξ ὧν ὡς ἀνώτατον προῖον παρήχθη

ἐξαίρετόν τι δρᾶμα. Ἐν τούτῳ ὑπῆρξεν αὐτῷ πιστὴ καὶ σύνετη βοηθὸς καὶ σύμβουλος ἡ τρίτη αὐτοῦ σύζυγος Ἑλένη βαρωνὶς φὸν Ἑλδ-βουργ.

Ἡ δούκισσα Καρλόττα, ἡ πρώτη σύζυγος τοῦ Γεωργίου Β', ἀπέθανε μετὰ πενταετὴ εὐτυχὴ μετ' αὐτοῦ συμβίωσιν. Ἐκ τῶν τέκνων αὐτῶν ὁ πρεσβύτερος υἱός, ὁ πρίγκιψ διάδοχος Βερνάρδος, εἶνε καὶ παρ' ἡμῖν γνωστότατος διὰ τὸν φιλελληνισμόν του, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Γερμανίᾳ δημοφιλέστατος πρίγκιψ διὰ τοῦ γάμου αὐτοῦ μετὰ τῆς πριγκίπισσας Καρλόττας, τῆς πρεσβυτάτης θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου Αὐτοκράτορος Φρειδερίκου. Ὁ δούξ Γεώργιος συνεζεύχθη εἰς δεῦτερον γάμον τῷ 1858 μετὰ τῆς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β', ΔΟΥΞ ΤΟΥ ΣΑΞΕΝ-ΜΑΙΝΙΓΓΕΝ.

πριγκιπίσσης Feodore τοῦ Hohenlohe-Langenburg, ἥτις ἀπέθανε μετὰ δεκατέσσαρα ἔτη, τῷ 1872. Τὸ ἐπόμενον ἔτος 1873 ὁ φιλομουσότατος δούξ ἐνυμφεύθη, εἰς τρίτον

γάμον, τὴν ἡθοποιὸν Ἑλένην Franz, δούξ αὐτῇ τὸν τίτλον Βαρόνης τοῦ Ἑλδבורγ.

*

ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ ΓΑΛΙΛΑΙΟΥ.

ὑπὸ Σπυρίδωνος Παγανέλη.

Τὸ μεταξὺ τοῦ ΙΔ' καὶ ΙΣ' αἰῶνος βραχὺ χρόνικόν διάστημα κατ' ὃ νέα εὐγενεστέρα πνευματικὴ ζωὴ ἀνέτειλεν ἐπὶ τὴν Δύσιν ἐσημειώθη, ἰδιαίτερώς ἐν Ἰταλίᾳ, διὰ τῆς ἀλληλοδιαδόχου ἐμφανίσεως ἐκτάκτων ἀνδρῶν ἐν τῇ Τέχνῃ καὶ ταῖς Ἐπιστήμαις κλείσαντων τὴν ἰδίαν χώραν, καὶ τὴν ἀνθρωπότητα καθόλου. Ἀληθῆς Ἀναγέννησις ἐκ ζόφου καὶ ἀμαθείας ἐκκολαφθεῖσα μετὰ τὴν συμφορὰν τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ τῆς ἀδρόας δράσεως καὶ ἐπιρροῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ὅπερ πλούσια ἀπέδωκε τὰ τροφεῖα τῆς φιλοξενίας ἐμφυτεύσαν εἰς γόνιμον γῆν τὸν σπόρον τῆς φιλοσοφίας, καὶ παρασκευάσαν τὸ ἔδαφος ἐν ᾧ τοσοῦτον λαμπρῶς ἐσταδιοδρόμησαν εἰτα ἔξοχοι ἄνδρες. Ἡ μικρὰ αὕτη ἀλλὰ κλεινὴ χρονικὴ περίοδος εἶδε γεννηθέντας τὸν Ἀριόστον καὶ τὸν Τάσσον, τὸν Μιχαὴλ Ἀγγελον καὶ τὸν Ῥαφαήλον, τὸν Λεονάρδον Δαβίντσε καὶ τὸν Τιτιανόν, τὸν Κορρέγιον καὶ τὸν Τιντορέτον, τὸν Μακιαβέλην καὶ τὸν Γαλιλαῖον. Ὁ φιλοσοφικὸς πυρσὸς ὁ ἐπὶ ἑλληνικῇ χειρὶ ἀνυψωθείς καὶ διαπόντιος καταφθάσας ἐκ τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν Δύσιν ἐδαδούχησε τὴν ὠραίαν χώραν τῶν μεγάλων ρωμαϊκῶν ἀναμνήσεων, καὶ λύσας, ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ, τὸ βαδὺ τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς ἀδιαφορίας ἔρεβος, ἐδέριμανε διὰ θείου πυρὸς τὰ ἀδραγοῦντα πνεύματα, καὶ τὰς ὑπὸ τὸ κράτος ἀπειροκάλου νάρκης τελούσας συνειδήσεις. Ὡς ἄστρα καὶ ἀστερισμοὶ ἀνατέλλοντες καὶ δύοντες εἰς τὸ πάγκαλον καὶ εὐρὺ τῆς δημιουργίας στερέωμα ἀνέτελον καὶ ἔδυσον ἀλληλοδιαδόχως, ἐν Ἰταλίᾳ, σέλας ἀνέσπερον καταλίποντες ὀπισθεν αὐτῶν, ἐκλαμπροὶ ἄνδρες, ἀληθῆ τῶν γραμμάτων καὶ τῆς καλλιτεχνίας σεμνώματα, φύσεις προνομιούχοι εἰσδύσασαι εἰς βαθυτάτα κεκαλυμμένης γνώσεως μυστήρια, διάνοιαι ἀρδεῖσαι ἄχρι τῶν νεφελῶν καὶ περαιτέρω ἔτι, μαντεύσασαι, ἀπόκρυφα, ἐπινοήσασαι ὄργανα δι' ὧν ὁ ἄνθρωπος διέγνω ἀπόρητα ὑπὸ πέπλον κεκαλυμμένα, πνεύματα ἀποκαλύψαντα ἡμῖν θέλητρα ἄγνωστα τῆς Τέχνης, καὶ ἐλάσαντα ἄχρις ὀρίου τελειότητος πέραν τοῦ ὁποίου εἶναι τολμηρὸν νὰ ὀνειροπολήσῃ ὁ ἄνθρωπος. Ἡ κλεινὴ Φλωρεντία ἡ τὸ ὄνομα τῶν νέων Ἀθηνῶν ἀναλαβοῦσα κατὰ τὴν δημιουργὸν ἐκείνην ἐποχὴν, ἡ Ῥώμη, ἡ διὰ τοῦ κλέους τῶν μεγάλων ἀναμνήσεων καὶ τῶν μεγάλων ἐγκλημάτων τῆς ἀγερῶχως πυργουμένη ὡς γίγας ὄν. δὲν κατέβαλον οἱ αἰῶνες, ἡ ἐγωῖστρια Ἐνέτια ἡ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς δημοκρατίας ἐγκλείσασα τὴν ἀπηνεστέραν τυραννίαν, ἡ Γένουα, ἡ Πίζα, ἡ Φερράρα αἱ ἄλλαι Ἰταλικαὶ πόλεις ἐνθα ἤνθησε καὶ προήχθη κορυφοπρεπὴς πολιτισμὸς καὶ πνεύματος λατρεία ὑπῆρξαν κέντρα εὐγενῆ, Τέχνης καὶ Μούσης ἐγκλείσαντα σπέρματα, καὶ ἅτινα, ὑπὸ τὸ θάλλος γενναίων προστατῶν ἀναπτυχθέντα θαυμασίως, ἤρθησαν ὑπερθεῖν τῶν Ἀλπεων διαδοθέντα εἰς τὰς γείτονας χώρας. Ἡ Ποίησις, ἡ Γλυπτικὴ, ἡ Φιλοσοφία, ἡ Πολιτικὴ

ἔσχον, κατὰ τοὺς χρόνους τούτους, περιφανεῖς καὶ ἐμπνευσμένους Ἱεροφάντας. Ἐν τῇ μορφῇ τοῦ Γαλιλαίου λαμπρῶς ἀντεπροσωπεύθη καὶ προήχθη ἡ ὑψηλὴ τῶν μαθηματικῶν ἐπιστήμη, τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔρευνα ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ, τῆς φύσεως ἡ μελέτη καὶ τῶν φαινομένων τῆς ἐν τῇ φυσικῇ. Δόξα τῆς Ἰταλίας καὶ οὗτος εἰς ἐποχὴν τοσοῦτον ἀδρᾶν εἰς μεγαλοφυΐας στρέφει τὸν εὐρὺν νοῦν τοῦ εἰς θετικωτέρας τῆς Ἐπιστήμης μελέτας, ἐπινεοῖ θαυμάσια τῆς Ἀστρονομίας καὶ τῆς Φυσικῆς ὄργανα, καταδεικνύει νόμους φυσικοὺς ἀπροσίτους εἰς τῶν ἀμαθῶν τὴν στρεβλὴν καὶ ἐσκοτισμένην διάνοιαν, καὶ ἐκ τῆς γῆς αἰρώμενος πρὸς τὸν οὐρανὸν μελετᾷ τὸ κάλλος αὐτοῦ, σπουδάζει τοὺς πλανήτας καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν, σκέπτεται ἐπὶ τῶν τροχιῶν τῶν οὐρανίων σωμάτων, παρακολουθεῖ τοὺς δορυφόρους, εἰσδύει διὰ τῆς λεπτότητος τῆς εἰδικῆς διανοίας τοῦ εἰς τὰ μυστήρια ἐκεῖνα τὰ ἐκπλήσσοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸ πνεῦμα ἡμῶν ὅταν, εἰς ἀστερόεσσαν νύκτα, ἀενάζομεν τοῦ Γαλαξίου τὴν ἀστροπόικιλτον γραμμὴν, καὶ ἐξιστάμεθα πρὸ τοῦ σεπτοῦ κάλλους ἐνάστρου στερεώματος, ὅπου τόσοι ἐναρμόνιοι κόσμοι φωτεινοὶ ἀκολουθοῦσι τὸν αἰώνιον αὐτῶν δρόμον ὑπακούοντες εἰς τὴν ἀρχέγονον ὠδήσιν τῆς χειρὸς τοῦ Δημιουργοῦ Οὐτινος, διὰ τοῦ φωτὸς αὐτῶν καὶ τῆς ἁρμονίας, ὑμνοῦσιν εὐσεβάστως τὴν δόξαν.

Ἐάν ὅμως τοιαύτας σελαγιζούσας κορυφὰς ἐκέκτητο ἡ Ἰταλία, εἶχεν ὅμως καὶ ἱερεῖς, ἱερεῖς σκοτεινοὺς καὶ ἀμειλίκτους πᾶσαν τὴν ἑαυτῶν γνώσιν καὶ σοφίαν τυθέντας εἰς φράσεις καὶ περιόδους τῆς Γραφῆς ἥς τὸ ξηρὸν γράμμα ἡρμήνευσον μόνον, τυφλῶντόντες εἰς τὴν ἔννοιαν. Τοῦ Γαλιλαίου αἱ περὶ κινήσεως τῆς γῆς νέαι θεωρίαι καὶ ἄλλαι συναφεῖς αὐτοῦ σκέψεις καὶ μελέται ἄς δημοσίᾳ ἐκήρυττεν προῦκάλεσαν τὸ ἄγρυπνον καὶ σύνοφρον βλέμμα τῆς Παπῶσυνης. Ἀφοῦ ὁ τοῦ Ναυῆ Ἰησοῦς προσεκάλεσε τὸν Ἥλιον νὰ σταθῇ πῶς ἐτόλμα ὁ Γαλιλαῖος νὰ κηρύττῃ ὅτι ὁ ἥλιος εἶναι ἀκίνητος καὶ ὅτι ἡ γῆ εἶναι ἡ κινουμένη; Οἱ ἅγιοι τῆς Ῥώμης πατέρες ἐσκανδαλίσθησαν εἰς τοιαύτην ἀντιχριστιανικὴν βλασφημίαν. Κηρύξαντες τὴν νέαν θεωρίαν φιλοσοφικῶς ψευδῇ καὶ ἀντικειμένην εἰς τὴν Πίστιν ἐστιγματίσαν αὐτὴν καὶ ὡς αἰρετικὴν, ἅτε δὴ μὴ σύμφωνον πρὸς τὴν Γραφήν. Ἡ Θρησκεία, ἡ τὴν Ἀλήθειαν ἐκπροσωποῦσα, ἐδίωκε τὴν ἀλήθειαν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Γαλιλαίου, καὶ εἰς ποικίλα κατερχομένη τεχνάσματα ἐπειράτο νὰ ἐξευτελίσῃ τὴν ὑψηλὴν τοῦ ἀνδρὸς ὑπεροχὴν, καὶ νὰ παγιδέσῃ τὴν ἀθωότητα. Ἀλλ' ὁ Γαλιλαῖος, τῆς Ἐπιστήμης ὑπέρτερος μύστης, καὶ τῶν ἰδίων ἑαυτοῦ πεποιθήσεων ἀτρόμητος ἐρμηνευτής, δὲν ἐπτόχη ἐνώπιον τοῦ διωγμοῦ ἀδυσωπῆτων κληρικῶν, καὶ ἀφοβος, κηρύσων τὰς θεωρίας αὐτοῦ καὶ προσφεύγων καὶ εἰς τὴν μεγάλην τῆς τυπογραφίας καὶ ἐνεργητικὴν ἀνακάλυψιν ἐδημοσίευσεν τὰ συγγράμματα αὐτοῦ ἐν οἷς ἀπεκρυστάλ-